

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2006-7010-0045
Dok.: LHO40258

Besvarelse af spørgsmål nr. 10 af 26. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (Digital tinglysning) (L 199).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25. maj 2006 fra advokat Olav Willadsen, Glostrup, jf. REU L 199 – bilag 15.”

Svar:

I den seneste henvendelse fra advokat Olav Willadsen anføres, at den foreslåede afskaffelse af papirdokumenter i tinglysningen vil indebære en større risiko for, at svindel ikke vil kunne opda- ges.

For så vidt angår uberettiget brug af en anden persons digitale signatur fremgår det af pkt. 4.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at OCES-signaturen er en såkaldt softwarebaseret signatur, idet den leveres over internettet og lagres på indehaverens computerudstyr. Det giver principielt set mulighed for, at signaturen kan udstedes til andre end den rette person. De sikker- hedsmekanismer, der er indbygget i processen i forbindelse med udstedelse af signaturen, redu- cerer imidlertid risikoen herfor betydeligt, idet en uberettiget person både skal være i besiddelse af den berettigedes personnummer og have adgang til dennes post.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne (samme sted), at der er mulighed for uberettiget kopi- ering af en eksisterende signatur og aflytning af password, hvis ikke signaturindehaveren beskyt- ter sit edb-udstyr forsvarligt. Misbruget kan ske ved anvendelse af et computerprogram, en så- kaldt trojansk hest, som uberettiget installeres på signaturindehaverens computer, og giver den, der har installeret programmet, adgang til den angrebne computer. Dette vil dog forudsætte, at signaturindehaveren ikke på tilstrækkelig måde har beskyttet sit computerudstyr med et anti- virusprogram og en firewall. Det adskiller sig helt principielt ikke fra, at også uforsvarlig omgang med en traditionel underskrift vil kunne føre til misbrug. Udviser man en rimelig grad af forsigt- ighed ved håndteringen af sin digitale signatur, må risikoen for misbrug anses for meget lille.

Grafologiske undersøgelser antages ved en traditionel underskrift at kunne sandsynliggøre, at underskriften er afgivet (skrevet) af en bestemt person. Sådanne undersøgelser kan ikke foretages af en digital signatur. Hvis der opstår mistanke om uretmæssig anvendelse af en digital signatur, vil det dog være muligt at efterprøve forholdet ved gennemgang af en række elektroniske spor, der afgives i forbindelse med elektronisk kommunikation. Tinglysningsudvalget anfører i betænkning nr. 1471/2006 om digital tinglysning, side 111, at det vil være muligt at identificere den internetudbyder, hvorigennem transaktionen er gennemført. Det vil herefter i forbindelse med en eventuel strafferetlig efterforskning være muligt at finde den privatadresse eller virksomhedsadresse, hvorfra transaktionen er blevet gennemført på det pågældende tidspunkt. Dette vil kunne indgå ved vurderingen af, hvem der har anvendt en specifik digital signatur, hvis der foreligger mistanke om misbrug.

For så vidt angår det af advokat Willadsen anførte om misbrug af den foreslåede anmelderordning skal Justitsministeriet bemærke, at det er korrekt, at Tinglysningsretten ikke vil have nogen mulighed for at efterprøve, om den autoriserede anmelder har foretaget dispositionen over ejendommen med ejerens samtykke. Lovforslagets § 1, nr. 80 (forslaget til tinglysningslovens § 49 c, stk. 5), indeholder bl.a. på den baggrund en bestemmelse, der giver hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at Tinglysningsretten i forbindelse med tinglysning, der foretages af autoriserede anmeldere, skal sende en meddelelse til den, der ifølge tingbogen er berettiget til at disponere over den pågældende rettighed. Afsendelse af en sådan meddelelse vil give rettighedshaver – typisk ejeren af ejendommen – mulighed for hurtigt at reagere, hvis der er begået fejl eller på anden måde opstået uoverensstemmelser ved anmeldelse af dokumentet. Meddelelsen vil kunne medvirke til at gøre anmelderordningen så sikker som muligt, og Justitsministeriet agter at anvende bemyndigelsesbestemmelsen, når der efter lovforslagets vedtagelse skal fastsættes nærmere administrative regler om tinglysning i det digitale tinglysningssystem.

Hertil kommer, at autorisation som anmelder kun kan meddeles til personer og virksomheder, der opfylder betingelserne i den foreslåede bestemmelse i tinglysningslovens § 49 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 80. Den autoriserede anmelder vil efter disse regler bl.a. skulle stille betryggende sikkerhed for pengekrav, som måtte opstå som følge af dennes virksomhed som anmelder.

Endelig anfører advokat Willadsen om fuldmagtsordningen, at papirfuldmagter bør opbevares, så det senere kan kontrolleres, at den angivne fuldmagtsgiver er den rette.

Som det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 80 (forslag til tinglysningslovens § 49 b, stk. 2), skal tinglysningsfuldmagter indsendes til Tinglysningsretten. Fuldmagterne vil skulle oprettes på standarddokumenter, udfyldes maskinelt og underskrives. Efter en manuel kontrol af de originale underskrifter vil fuldmagterne blive aflæst maskinelt og scannet. Ved scanningen overføres fuldmagterne til det digitale tinglysningssystem, og dokumenterne vil til enhver tid kunne kaldes

frem og udskrives, hvis der opstår behov for det, eksempelvis med henblik på at undersøge underskrifterne. Der henvises til pkt. 4.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.